

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argumento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

XX. Parens adhortatur filium ad litterarum studia diligentius sequenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

voveo, & exopto tibi sincerè, candidè, amanter.

XX.

ADHORTATORIA

Ad litterarũ studia diligentius prosequenda.

PATER FILIO

Salutem.

Sæpius adhortatus te sum, fili, ut in literarum studia omni contentione incumbas, & nihil diligentia omittas, quam requirunt hæc ingeniorum exercitamenta. Quem in finem ad Academiam missus sis, seriò perpendas, velim; si expectationem familiaris nostræ fefelleris, tibi uni maximè nocueris. Non ignoras, quæ facultates sint meæ, quàm difficilia tempora, quanto labore impensæ in te faciendæ comparentur. Tres habes fratres, te minores, & geminas sorores; istis omnibus providendum est, ut non modò honestè educantur, sed etiam dotentur. Si codices meos rationarios inspexeris, facillè deprehendes, quid in victum, vestitum, mercedem famulorum expendatur,

I 3

quan-

quantis curis quotidiana onera sustineantur.
 Quibus eadem tecum nascendi sors obrigitur.
 idem ijs est titulus exigendi, quod ipsis natura concessit. Quid respondebis? si iustitiam
 prætant causam conquerendi, æquo potius
 tibi ex hæreditaria portione adjectum, imo
 subtractum; peculium parentum, factis
 te potissimum sumptibus, exhaustum; factum
 ætum non respondisse impensis; unius
 partem plurimum expiendam esse detrimentum.
 Certè testimonia, quæ absoluto philosophici
 curriculo retulisti, non sunt talia, ut
 multum gloriari possis; valde mediocre
 præferunt notam, & tanti non emendat.
 Nisi in Juris Civilis disciplina, quam non
 exorsus es, meliores progressus feceris, non
 levi me, matremque tuam mœrore affectum
 causamque dederis, cum gemitu prosequen-
 di malè collocatas in te pecunias: scis enim
 quàm tardè hoc tempore reparentur nummorum
 dispendia; quanta sit copia officiorum
 vilia ambientium; quàm difficiles ad curam
 & dicasteria aditus; quàm salebrosæ ad hono-
 nores & pinquiora salaria viæ; quàm accu-
 rata meritorum ad trutinam expensio: cer-
 reant vestigia multorum, repulsam ferentium
 tium; præclarum aliquid & excellens in ijs
 requiruntur.

requiritur, qui cupiunt promoveri; multitudo se offerentium, viliores mercedem, rariorem conditionem facit. Multis, qui Musas perfunctoriè tantum coluerunt, conficiendum postea fuit cum inopia; quibus satius fuisset, si ad mercaturam, aut scribæ officium, in forensi aliquo dicasterio obeundum, sese applicassent. Proverbio quidem fertur, *aurea mediocritas*, sed hæc mediocritas, quæ ex studijs reportatur, planè plumbea est; nisi placeat *auream* dicere, quia multo constat auro, argentoque. Ne tibi imagineris, *Honoris Templum* reserandum, nisi vel aurea clave, hoc est distributione munerum, quæ nostri peculij non sunt, vel quia opes desunt, prærogativâ bonarum artium aperias. Qui in litterarum curriculo se exercent, nisi inter primos eluctentur ad metam, non tantum bravium non consequentur, sed illud Sarcasticum experientur: *Occupet extremum* (vel inter extremos) *scabies*; expectant illum sordes domesticæ, opprobrium familiæ, nihil profectura pœnitudo. Tibi, tuique similibus dormitatoribus timendum illud, quod minatur Salomon Prov. 6. *Veniet tibi quasi viator egestas, & pauperies quasi vir armatus.* Per

viatorem intelligit lictorem seu apparitorem
 (ut hoc nomen olim apud Romanos accipiebatur) quia propter inertiam invaditur
 turpis egestas, & coget te, acerbam vitam
 magna rerum penuria ducere, præterita
 que otiosè dies irritis suspirijs revocate.
 contrario dulcis est fructus exantlati laboris
 indicârunt hoc veteres emblemate, quò pingebant,
 hic adolescentem expeditis lacertis
 nudo capite, ligone terram proscindentem
 illinc senex, pellitâ suffultus togâ, in solio
 cumbebat ad genialem mensam, epulis, scyphis
 phisque aureis instructam. Ad hanc mensam
 convivator potes esse & conviva, minister
 herus, si nôsti commodis tuis prospicere
 quod hætenus minimè fecisti. Vale, & resipisce.

XXI.

INVECTIVA PARENTIS
 in socordem filium.

ORdior hanc epistolam verbis non meis
 sed illius, qui cum severitate censoria
 summam sapientiam conjunxit. Is, ut hominem
 ignavum à torpore excitaret, hoc
 toni-